مطالعه بافت شناسی روند تکوین پیوند اتوگرافت بافت بلاستما در درم پوست خرگوش نیوزیلندی

محمد علیزاده نمینی "*، دکتر ناصر مهدوی شهری ، دکتر سید محمد علی شریعت زاده "، ساره رضاییان یزدی ؛

۱-مربی، کارشناسی ارشد فیزیولوژی جانوری، عضوهیئت علمی گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دانشیار، عضوهیئت علمی گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی مشهد

٣ - دانشيار، عضو هيئت علمي دانشكده علوم، دانشگاه اراك

٤- دانشجوي كارشناسي ارشد فيزيولوژي جانوري، دانشكده علوم، دانشگاه اروميه

تاریخ دریافت ۸٥/٤/۱۸ تاریخ پذیرش ۸٥/٦/۲۹

چکیدہ

مقدمه: بافت بلاستما گروهی از سلولهای تمایز نیافته هستند که در ناحیه پانچ شده لاله گوش خرگوش به صورت حلقوی تشکیل می گردند و قادرند به سرعت تقسیم و متمایز شوند. این سلولها می توانند در پیدایش و تکامل سلولهای ناحیه پانچ شده شرکت نموده و آن ناحیه را پس از دو ماه کاملاً ترمیم نمایند. این ویژگی در هیچ پستاندار دیگری دیده نمی شود. هدف اصلی از این پژوهش مطالعه هیستولوژی توان تکوینی بافت بلاستما در موضع کاشت (ناحیه درم) پشت خرگوش است.

روش کار: در این مطالعه تجربی تعدادی خرگوش نر نژاد نیوزیلندی (n=0) با وزن حدود m=1 کیلوگرم و محدوده سنی m=1 ماهه انتخاب گردیدند. پس از بی حس کردن گوش حیوان با اسپری لیدو کائین، توسط دستگاه پانچ m=1 قطر m=1 میلی متر در گوش راست حیوان ایجاد گردید. پس از گذشت m=1 روز (بلاستمای m=1 روزه) توسط دستگاه پانچ دیگری با قطر m=1 میلی متر حلقه بلاستمائی در شرایط استریل جدا و بلافاصله در ناحیه پشت همان حیوان پس از ایجاد شکافی در منطقه درم قرار داده شد و بخیه گردید. سپس در روزهای m=1 (m=1) از ناحیه کاشت (پیوند)، نمونه برداری شد و مطالعات هیستولوژیکی انجام گرفت. همزمان با پانچ گوش راست، یک سوراخ در گوش چپ نیز ایجاد شده و قطعه بافتی جدا شده به عنوان گروه کنترل در ناحیه درم پشت همان طرف قرار داده شد. اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمون های آماری تحلیل واریانس یک طرفه و تو کی تجزیه و تحلیل شد.

نتایج: مشاهدات نشان داد که در تمامی نمونههائی که بافت بلاستما پیوند شده بود (گروه آزمایش) در مقایسه با گروه کنترل، افزایش بافت پوششی (اییدرم) و رگهای خونی، معنی دار بود $(p<\cdot \cdot \cdot \delta)$. هم چنین افزایش غدد چربی و فولیکولهای موکه در این تحقیق بیشتر مورد توجه بودند، معنی دار می باشند $(p<\cdot \cdot \cdot \delta)$.

نتیجه گیری: با توجه به تمامی موارد ذکر شده و ویژگیهای منحصر به فرد بافت بلاستمای گوش خرگوش شاید بتوان چنین نتیجه گیری کرد که این بافت به دلیل دارا بودن ویژگی pluripotent می تواند در محل پیوند تحت تأثیر سیگنالهای محیطی قرار گرفته و به بافتهای مختلف تبدیل گردد.

واژگان كليدى: بلاستما، پيوند، لاله گوش خرگوش، ترميم

* نویسنده مسئول: مشهد، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم، بخش زیست شناسی

E-mail: malizadeh_n@yahoo.com

مقدمه

امروزه تلاشهای فراوانی به منظور درک مكانيزمهاى كامل تر فرآيندهاى القاء سلولى و بهره گیری از این تجربیات در توسعه علم مهندسی بافت انجام می گردد(۱، ۲). در این رابطه به منظور انجام تجربیات آزمایشگاهی از حیوانات آزمایشگاهی مختلفی استفاده گردیده است (۵-۳). یکی از این حیوانات خرگوش می باشد که اگر سوراخی را در لاله گوش آن ایجاد نمائیم تمام بافتهای از بین رفته شامل غضروف، پوست، مو، غدد و ترميم مي شوند كه این ویژگی در هیچ پستاندار مطالعه شده دیگری مشاهده نشده است (٦). بررسی های قبلی نشان داده اند که خرگوش ها و به خصوص لاله های گوش این جانوران می توانند مدلهای تجربی زنده جالبی به منظور مطالعات فرآيند ترميم، تمايز سلولي و تكوين سلولي باشند (۳، ۷). بنابراین برداشت و کاشت یا پیوند بافت های جنین یا بافتهای مشابه به بافتهای جنین مثل بافت بلاستما از روشهای تجربی ارزشمندی میباشند که در مطالعات فرآيند القاء و تمايزات سلولي توسط محققين مختلف در طی چند دهه قبل به کار گرفته شده است(۸).

هدف اصلی از این پژوهش مطالعه هیستولوژی تکوین بافت بلاستمای حاصل از پانچ نمودن لالههای گوش خرگوش بعد از کاشت (پیوند اتوگراف) در ناحیه درم پوست همان خرگوش است.

روش کار

ایسن بررسسی یک مطالعه تجربسی است. خرگوشهای مورد استفاده در این بررسی از حیوانخانه بیمارستان قائم مشهد تهیه شده بودند. این خرگوشها از جنس نر و نژاد سفید نیوزیلندی بودند که پس از انتقال به حیوانخانه دانشکده علوم دانشگاه فردوسسی مشهد،

در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی مسکن داده شده بودند. آنها به وسیله غذای مخصوص تغذیه شدند. خرگوشهای مذکور پس از انقضاء سه روز که در این محل زندگی می کردند، توزین شدند. وزن آنها حدود ۲ تا ۳ کیلوگرم و محدوده سنی این خرگوشها ۲٫۵ - ۲ ماهه بود. در این تجربیات جمعاً از ۲ رأس خرگوش استفاده گردید.

جهت بیهوشی آنها قبل از عمل جراحی و پیوند، از کتامین با دوز امیلی لیتر بر کیلوگرم استفاده گردید. این ماده توسط سرنگ انسولین به ناحیه ران جانور تزریق شد. مدت زمان بیهوشی حدود ۲۰ دقیقه طول می کشید. به منظور کاهش درد ناشی از سوراخ کردن گوش از اسیری لیدو کائین ۲ درصد نیز استفاده گردید. آن گاه به وسیله انبر مخصوصی که به همین منظور ساخته شده بود، در لاله گوش راست ۳ سوراخ (گروه تست) و در لاله گوش چپ یک سوراخ هر كدام به قطر ٤ ميلي متر ايجاد گرديد. قطعه بافتي جدا شده از گوش چپ بلافاصله در درم پوست ناحیه پشت همان طرف قرار داده شده و بخیه و پانسمان گردید (گروه کنترل). پس از گذشت ۳ روز (بلاستمای ۳ روزه)، انبرهای پانچ بزرگتری انتخاب گردید. آنگاه در موضع پانچ قبلی حلقهای به قطر ۸ میلی متر ایجاد گردید. حلقه های ایجاد شده از عمل پانچ نمودن بلافاصله به درون سرم فیزیولوژی (نرمال سالین) انتقال يافتند. سپس با استفاده از وسايل جراحي استريل سه شکاف هر کدام به طول یک سانتی متر در سمت راست ایجاد گردید و حلقههای بلاستمایی به این نواحی (ناحیه درم پوست) انتقال یافت و موضع مربوط بلافاصله بخیه گردید (گروه آزمایش). بعد از گذشت ۹، ۱۰ و ۱۳ روز بعد از پیوند، از مواضع فوق نمونه برداری گردید. سیس با اجرای روشهای هیستولوژی و استفاده از رنگ آمنزی های مختلف (PAS،H&E)

¹ - Pinna.

آبی تولوئیدین و پیکروفوشین) نمونه ها رنگ آمیزی گردیدند.

به منظور تهیه بلاستمای ۷روزه در خرگوش دیگری مطابق با مرحله بلاستمای ۳روزه، پس از بیهوشی حیوان ۳ سوراخ در گوش راست ایجاد و قطعه بافتی پانچ شده از گوش راست بلافاصله در ناحیه پشت همان طرف قرار داده شد(گروه کنترل). پس از گذشت ۷روز (بلاستمای ۷روزه)، با استفاده از انبر پانچ بزرگ تر، حلقه بلاستمائی از گوش راست تهیه شد و طبق مرحله قبل (بلاستمای ۳ روزه) به پشت حیوان منتقل، بخیه و سپس پانسمان گردید(گروه آزمایش). پس از گذشت ۱۲، ۱۲ و ۲۰ روز، از مواضع فوق نمونه برداری و مراحل تکنیک به همان نحوی که قبلا توضیح آن گذشت بر روی بافت مورد نظر اعمال شد.

برای نشان دادن شکل سلولهای بلاستمائی قبل از انتقال به ناحیه پشت و مقایسه این سلولها قبل از این که تحت تأثیر سیگنالهای محیطی قرار گیرند با سلولهای بلاستمای انتقال یافته به ناحیه پشت حیوان، در خرگوش دیگری در هر گوش یک سوراخ به قطر کا میلی متر ایجاد و سپس حلقههای بلاستمائی با استفاده از دستگاه پانچ تهیه و بلافاصله داخل ثابت کننده (بوئن) قرار داده شدند. پس از ثبوت بافت بلاستما مراحل تکنیک بافت شناسی اعمال گردید (شکل ۱).

تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده با استفاده از آزمونهای تحلیل واریانس یک طرفه و تست توکی انجام شد.p<٠/٥٥ به عنوان سطح معنی دار در نظر گرفته شد.

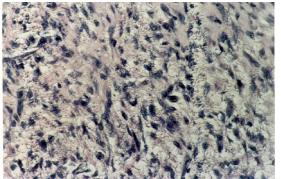
نتا بج

با بررسی دقیق نمونه های میکروسکوپی این نتایج حاصل گردید: ۱- افزایش تشکیل بافت سازنده غدد چربی در نمونه آزمایش (شکل ۳) نسبت به نمونه کنترل (شکل ۲) ۲- تبدیل و تمایز سلول های بافت بلاستما به

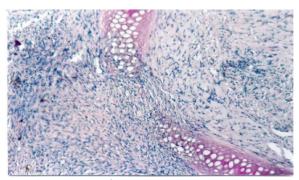
بافت پوششی در نمونه های آزمایش (شکل ٤) نسبت به نمونه کنترل (شکل ٢) ٣- تشکیل فولیکولهای مو به همراه غدد چربی در نمونه آزمایش (شکل ٥ و٦) ٤- ادامه فرآیند رشد و تکوین بلاستما در موضع پیوند (شکل ۷).

نمودارهای ۱ و ۲ غدد چربی و فولیکولهای مو تولید شده از بافت بلاستما را به ترتیب بین ۲۲۱۹۶ درصد برای درصد برای غدد چربی و ۱۷ تا ۲۵/۲۵ درصد برای فولیکول مو نشان می دهد. اما این که کاهش غدد چربی و فولیکول مو به میزان ۱۰ درصد در روز دهم را چگونه می توان تفسیر نمود نکتهای است که بایستی در مورد آن بیشتر تامل نمود. البته یادآوری این نکته نیز ضروری است که با توجه به نمودارهای ۱و۲ بین گروه آزمایش و کنترل در روز های ۹، ۱۰ و ۱۳ بعد از کاشت بلاستما در زیر درم ناحیه پشت حیوان اختلاف معنی داری دیده می شود (۰/ ۰۵).

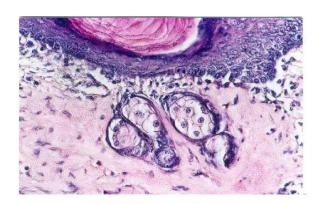
در مورد نمودارهای ۳همان طور که مشاهده می شود درصد غدد چربی کاهش مختصری از روز ۱۲ تا روز ۲۰را نشان می دهد که خود میتواند قابل تامل باشد. در حالی که درصد فولیکولهای مو در روزهای فوق بر اساس نمودارهای ٤ افزایش چشم گیری را نشان می دهد که در مقایسه با گروه کنترل دارای اختلاف معنی داری می باشد (۲۰۰۵).

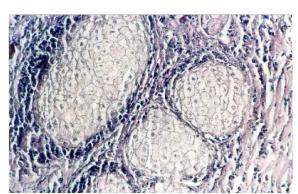

شکل ۱. مقطع از بافت بلاستما: حلقه بلاستمائی تهیه شده بلافاصله ثابت شده وتکنیک بافت بر روی آن اعمال گردیده است(رنگ آمیزی: H&E، درشت نمائی ۲۱۰ x).

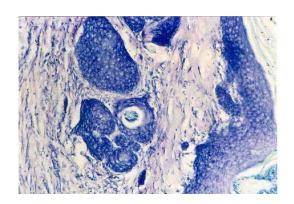
شکل ۲. نمونه کنترل : قطعه جدا شده از لآله گوش و قرار دادن $\mathbf{H\&E}$ ، درشت ناحیه درم پشت حیوان (رنگ آمیزی: $\mathbf{H\&E}$ ، درشت نمائی \mathbf{YY} :

شکل ۳. نمونه آزمایش (A): افزایش تعداد غدد چربی در مقایسه با نمونه کنترل (شکل ۱)، (رنگ آمیزی: H&E، درشت نمائی 4.5×1.5 .

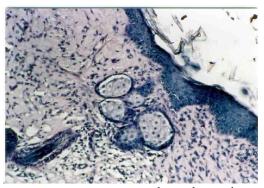
نمونه آزمایش (B): افزایش تعداد غدد چربی در مقایسه با نمونه کنترل (شکل ۱)، (رنگ آمیزی: H&E ، درشت نمائی ٤٢٠٪).

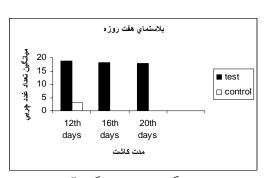

شکل ٤. A: تبدیل و تمایز سلولهای بافت بلاستما به بافت پوششی در نمونه آزمایش نشان (در این شکل علاوه بر بافت پوششی فولیکول مو نیز دیده می شود)، (رنگ آمیزی: آبی تولوئیدین، درشت نمائی ۲۱۰ ×).

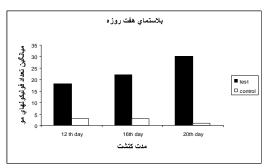
 ${\rm H\&E:}$ غدد چربی در زیر بافت پوششی (رنگ آمیزی: ${\rm H\&E:}$ در شت نمائی ${\rm YV:}$ \times).

شکل ۵. تشکیل فولیکولهای مو به همراه غدد چربی. (به فولیکول موکه برش طولی خورده است توجه شود)، (رنگ آمیزی : H&E، درشت نمائی۲۱۰ ×).

نمودار ۳. مقایسه میانگین غدد چربی در گروه آزمایش و کنترل در روزهای ۱۲ و ۱۹ و (۶۰/۰۵)

نمودار ٤. مقایسه میانگین فولیکولهای مو در گروه آزمایش و کنترل در روزهای ۱۲ و ۱۲ (p<۰/۰۵)۲

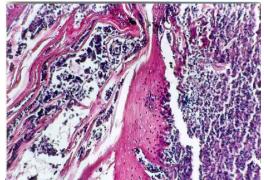
بحث

در پیژوهش حاضر از ویژگیهای بافت بلاستمای ایجاد شده در لاله گوش خرگوش استفاده شده و در واقع هدف اصلی از این پژوهش مطالعه هیستولوژی توان تکوینی بافت بلاستما در موضع کاشت (ناحیه درم) پشت خرگوش می باشد.

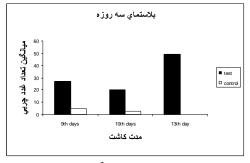
تا کنون تئوریهای زیادی در مورد قابلیت بازسازی اندام حرکتی در دوزیستان دم دار توسط محققین مختلفی ارائه گردیده است(٤). اساس تمام این تئوریها بر پایه حالت چند پتانسیلی سلولهای موجود در بافت بلاستما پایه گذاری شده است. هم چنین بر اساس بعضی تئوریها تمایز سلولهای بلاستمائی تحت تأثیر عوامل محیطی شناسائی شده است(٤). تحقیقات دیگر نیز نشان داده است که سن بافت بلاستما و زمان

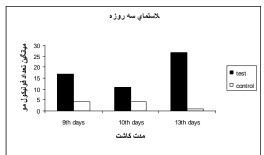
شکل ٦. تشکیل فولیکولهای مو به همراه غدد چربی (در این شکل بافت غضروفی نیز مشاهده می شود)، (رنگ آمیزی : پاس و ییک، درشت نمائی ١٠٥ ×).

شکل ۷. ادامه فرآیند رشد و تکوین بلاستما در موضع پیوند (رنگ آمیزی : H&E ، درشت نمائی۱۰۵ ×).

نمودار ۱. درصد تعداد غدد چربی در گروه آزمایش و کنترل در روزهای ۹ و ۱۰ و ۱۳ (۰/۰۵)

نمودار ۲. مقایسه فولیکولهای مو در گروه آزمایش و کنترل در روزهای ۹ و ۱۰ و ۱۳(۰/۰۰)p

برداشت بافت در تمایزات آینده سلولهای این بافت حائز اهمیت می باشد(٤).

ویلیام بویس و همکاران در سال ۱۹۸۰ در تجربیات خود نشان دادند که بعد از پانچ لالههای گوش خرگوش، با تشکیل بافت بلاستما در حاشیه و اطراف زخم، امکان ترمیم و بازسازی سوراخهای ایجاد شده فراهم می گردد(۹، ۱۰). چنین تجربیاتی مجددا توسط شهری در سال ۲۰۰۳ تائید گردیده است (۷).

تاکنون تحقیقات زیادی در باره بافت بلاستمای ایجاد شده در لالههای گوش خرگوش گزارش نشده است. به این دلیل در این پژوهش تلاش نموده ایم به گونه مشابه و بر اساس بعضی از تحقیقات انجام شده بر روی بافت بلاستمای اندام حرکتی دوزیستان، تحقیقاتی را بر روی بافت بلاستمای لالههای گوش خرگوش انجام دهیم که پیوند بافت بلاستمای ایجاد شده در لالههای گوش خرگوش به زیر پوست (درم) ناحیه پشت حیوان، نمونهای از تحقیقات انجام شده می باشد که در این پژوهش در نظر گرفته شده این

بعضی تحقیقات و تجربیات نشان دادهاند که با تشکیل بافت بلاستمای چند روزه بعد از پانچ نمودن لالههای گوش خرگوش تقریباً تمامی انواع بافتهای تشکیل دهنده آن در موضع پیوند مجدا بازسازی می شوند. لذا با انتقال و پیوند بافت بلاستمای مذکور به زیر پوست منطقه پشت جانور می بایستی انتظار داشت که در موضع پیوند، غدد چربی، فولیکول مو و..... بیشتری در نمونههای آزمایش در مقایسه با نمونههای کنترل ایجاد گردد. در این پژوهش تلاش گردیده است که نتایج کیفی (مطالعات هیستولوژی) و بررسیهای کمی مورد توجه قرار گیرد که نتایج آنها را می توان در نموداهای ۱ تا ٤ و تصاویر میکروسکوپی شماره ۱ تا نموداهای ۱ تا ٤ و تصاویر میکروسکوپی شماره ۱ تا

۷ مشاهده نمود. در این تجربیات بلاستمای ۳ روزه و مدت زمان کاشت ۱۰،۹ و ۱۳ روزه آن در موضع درم و مقایسه با بلاستمای ۷ روزه و مدت زمان کاشت ۱۲، مقایسه با بلاستمای ۷ روزه و مدت زمان کاشت ۱۲، ۱۲و۲۰ روزه در همان موضع مورد بررسی قرار گرفته و درصد غدد چربی و درصد فولیکولهای مو به صورت کمی مورد ارزیابی قرار داده شده است. نتایج این تحقیق به صورت کلی مشخص نموده است که برداشت و کاشت بافت بلاستمای جوان از نظر تمایز کارائی بیشتری نسبت به بلاستمای مسن تر دارد. چنین تحقیقاتی در پژوهشهای پیچ نیز مورد ارزیابی قرار گرفته و نشان داده شده است که سن بلاستما نقش مهمی در تمایز سلولی دارد (۱۸،۵).

پیچ برای اولین بار تجربیاتی را در مورد بافت بلاستمای دوزیستان در سال ۱۹۲۱ انجام داد. او نشان داد که بیشتر سمندرها می توانند اعضاء از دست رفته خود را ترمیم کنند. وی مشاهده نمود که با قطع دست سمندر از ناحیه مچ، بافت بلاستما تشکیل و سپس عضو قطع شده مجددا ترمیم می گردد(۸). وی در تجربیات دیگری نشان داد که در صورت تغییر محل بافت بلاستما در اندامهای حرکتی قطع شده دوزیستان و پیوند آن به جای دیگر، نتایج متفاوتی ایجاد می شود که در واقع این نتایج مستقیما به این ارتباط دارد که بلاستما به چه محلی پیوند گردد(۸،۷). این تجربیات نشان دادکه بلاستما سلولهای توده ای شکل و شبیه به سلولهای مزانشیمی هستند که به طور واضحی در موضعی که بافتها جراحت دیدهاند ایجاد می گردد و سلولهای این بافت ویژگی چند توانی ا دارند. این سلولها در محل پیوند تحت تأثیر سیگنالهای محیطی قرار مي گيرند و در نتيجه اين سلولها توانائي تبديل به بافتهای مختلف را دارند(۱۱).

¹ - pluripotent

منابع

- 1. Gospodarowicz D. Humoral control of cell proliferation: the role of fibroblast growth factor in regeneration, angiogenesis, wound healing, and neoplastic growth. Prog Clin Biol Res 1976; 9:1-19.
- 2. Zenjari C, Boilly B, Hondermarck H, Boilly—MarerY.Nerve-blastema nteractions induce fibroblast growth factor-1 release during limb regeneration in Pleurodeles walt. Dev Growth Differ1997;39:15-22.

۳. مهدوی شهری ن. معرفی یک مدل تجربی زنده به منظور توسعه پژوهشهای پایه و بنیادی در مهندسی وبیوتکنولوژی بافت. مجموعه مقالات سومین همایش ملی بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران، جلد سوم، شهریور ۱۳۸۲.

- 4. Pietsch P. The development of muscle and cartilage following deplantation of regenerating limb blastemas of Amblystoma larvae. Dev Biol 1960; 3:255-64.
- 5. Santos-Ruiz L, Santamaria JA, Ruiz-Sanchez J, Becerra J. Cell proliferation during blastema formation in proliferation during blastema formation in the regenerating teleost pin . Dev Dyn 2002; 223(2): 262-72.
- 6. Goos R J, Grimes L N. Epidermal downgrowths in regenerating rabbit ear holes. J Morphol 1975; 146: 533-42.
- 7. Shahri N M. Geometrical and histological model for mammalian wound repair and regeneration. J Wound Repair and Regeneration 2003;11:513-526.
- 8. Pietsch P. The influence of spinal cord on differentiation of skeletal muscle in regenerating limb blastema of Amblystoma larvae. Anat Rec 1962; 142:169-77.
- 9. Williams-Boyce P K,Daniel JC. Comparison of ear tissue regeneration in mammals. J Anat 1980; 149: 55-63.
- 10. Williams- Boyce PK, Daniel JC. Regeneration of rabbit ear tissue. J Exp Zool 1980; 212:243-253.
- 11. Ferretti P, Corcoran JP. RA regulation of keratin expression and myogenesid suggests different ways of regenerating muscle in adult amphibian limbs. Jaunal of Cell Science 1999; 112: 1385 94.
- 12. Panagiotis A, Tsoni S. Stem cell from differentiated cells. Molecular Interventions 2004; 4:81-83.

در همین راستا تجربیات دیگر نشان داده است که با پانچ نمودن لاله های گوش خرگوش در موضع زخم های ایجاد شده، بافت بلاستما ایجاد می گردد (۲، ۹).

نتيجه گيري

نتایج حاصل از این تحقیق و تحقیقات قبلی در باره بافت بلاستمای ایجاد شده در اندام حرکتی دوزیستان بار دیگر این موضوع را تائید می کند که سلولهای بافت بلاستما، سلولهایی با ویژگیهای سلولهای جنینی و تا حدودی با اختصاصات و ویژگیهای سلولهای بنیادی در دوران جنینی هستند. این سلولها احتمالاً تحت تأثیر عوامل محیطی می توانند در جهات مختلف تمایز یابند(۱۲). سن بلاستما و موقعیت آناتومیکی سلولهای این بافت و سلولهای این بافت و سلولهای تمایز میشار مهمی در جهت تمایزات این بافت خواهند داشت (۱۲).

ادامه این پژوهش و پژوهشهای مشابه دیگر می تواند اطلاعات جالب توجهی در باره بافت بلاستما در پستانداران به دانش بشری ارائه نماید. مسلما چنین تحقیقاتی می تواند اساس تجربیات پایهای باشد که در مبحث مهندسی بافت و بیوتکنولوژی زخم از اهمیت بسیاری برخوردار خواهد بود.

نمونهای از تحقیقاتی که بسرای آیندگان پیشنهاد می گردد عبارتند از: ۱- برداشت سلولهای بافت بلاستمای استخراج شده از لاله گوش خرگوش و پیوند این سلولها یا بافت مورد نظر به دیگر بافتهای آسیب دیده ۲ - مطالعه تأثیر عوامل محیطی و بافرهای مختلف بر قابلیت تمایز سلولهای بافت بلاستمائی ۳ - مطالعه رفتارهای سلولی بافت بلاستما و مطالعه فرا ساختارهای سلولهای بافت بلاستما

.

¹⁻ stem cell

Histological study of blastema tissue genesis processes, autografted in Newzealand rabbit derm

Alizadeh M¹, Mahdavi N², Rezaeeyan S³

Abstract

Introduction: Blastema tissue is a group of undifferentiated cells that exists circulary in the pinna holes punched region, that has a rapid distinction and division process. These cells could be attended in genesis and development of holes punched regions so that after two region will be repaired perfectly. This characteristic is not seen in other mammals. The aim of this investigation is to study blastema tissue genesis process, autografted in rabbits.

Materials and Methods: In this experimental study 6 white Newzealand rabbits, about 2.5kg and 2-2.5 months age were choosen. Their ears were anaesthetized with lidocaine spray and punched-hole manually with a special puncher. Three circular holes, 4 mm in diameter, were punched in right ear (test group). After three days with another puncher (8mm in diameter) a circular blastema from the edge of holes was separated and replaced in the split that was created in the dermis at the back of the same animal. Immediately after punching left ear the punched tissue was inserted into the derm of the left side of back in the same animal(as control group). Then at the 9th,10th and 13th days of experiment under deep anesthesia histologic speciments were cut and histological investigation were made by PAS, H&E and toluidine blue methods. Data was analyzed using one way ANOVA and tukey tests.

Results: Microscopic studies in case group in comparison to control group showed a significant increase of skin epithelial tissue, vascularity and angiogenesis(p<0.05) and also more sebaceous glands and hair follicles(p<0.05).

Conclusion: As mentioned above, blastema of rabbit ears shows certain characteristics including pluripotency. Therefore this tissue could be affected by environmental signals and consequently transformed into different tissues.

Key word: Blastema, graft, rabbit ear pinna, repair.

www.SID.ir مجله علمي پژوهشي دانشگاه علوم پزشكي اراك

¹ - Instructor, MSC of physiology, department of biology, school of basic sciences, Mashhad Ferdowsy

² - Associate professor, department of biology, school of basic sciences, Mashhad Ferdowsy University. ³ - Student of MSC of physiology, department of biology, school of basic sciences, Mashhad Ferdowsy University.